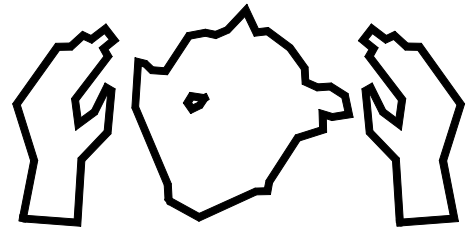

Mieninfo

Nr 4 / 2004 december -04, januari, februari -05

Red: Curt Ihlström 0477-15080 / Eivor Lindstrand 0459-85122 / Björn Jäderås 0459-85143

Adress: Hakefors 3 , 362 92 Tingsryd

e-post: info@bjk.g.se

webbsida: www.netg.se/miengruppen

Loppmarknad i Bygdegården 4-5 september 2004

Den årliga loppmarknaden hölls som vanligt den första helgen i september. I år hade vi dessutom satsat på att ha öppet både lördag och söndag, vilket blev mycket lyckat. Båda dagarna hade vi många besökare, som både handlade och fikade.

Ihop med Gullan i köket jobbade Kerstin, Leena, Maj-Britt, Ulla N och Rose-Marie med att baka frasiga goda våfflor, koka kaffe och servera korv. Ett hjärtligt tack för er hjälp!

Vi tackar för alla skänkta saker till loppmarknaden, och hoppas att ni fortsätter skänka även i framtiden. De som hjälpte oss att ställa i ordning före, sälja och städa undan efteråt var: Olle, Karin, Åke, Rose-Marie, Ingrid E, Ingalill, Ida, Eva T, Signe, Emelie, Lennart, Peter, Gun, Ulla N och Tord. Ett stort tack till er alla!

Särskilt uppskattat på loppmarknaden var Signes och Runes goda stenugnsbakade bröd, som gav ett rejält tillskott i loppiskassan. Mycket rörda och tacksamma blev vi också för penninggåvan från Sonja Augustinsson.

Resultatet av årets loppmarknad blev 14.400 kronor, vilket går oavkortat till Bygdegårdsföreningen.

Våra planer är att återkomma nästa höst och vi är tacksamma om ni hör av er när som helst under året om ni vill skänka saker eller delta i arbetet med loppmarknaden nästa år. Vi hade som sagt många besökare i år, men till nästa år ser vi gärna lite fler kända ansikten!

Micke, Aila, Tiina

Bergvärmen

Sandbergs Rör har borrat för bergvärme. 2 hål, cirka 90 m. djupa och med ett avstånd som motsvarar bygdegårdens längd, borrades på baksidan. Rördragningen är klar och alla vattenradiatorer är monterade. Värmen är klar och dessutom en skön värme.

Då man grävde för rördragningen till bergvärme passade man på att gräva för avloppet, det var som flera trodde, översvämningarna i källaren berodde på att rören sjunkit ner.

Man gick in under krypgrunden och såg att någon eller några bjälkar under köksgolvet var murkna, fullt förståeligt med tanke på alla översvämningar från diskmaskinen. Dessa bjälkar byttes ut av två händiga män!

Olle Bergman har dagligen följt hantverkarna, varit kontaktman och framför allt själv arbetet med att rensa upp, gräva, laga, måla osv. Vi förstår nu, att det är faktiskt nödvändigt att någon kan ställa upp och finnas till hands hela tiden vid ett sånt här stort jobb. Det kommer ständigt nya problem som man måste ta ställning till.

Dessutom måste det finnas en som vet vad som ska göras härnäst, så att arbetet löper hela tiden.

Olle har gjort väldigt många timmar, totalt ska alla vi i bygden arbeta cirka 900 tim. (det ingår i projektet)

Vad är på gång nu? Först målning av tak i duschrummet, kakling av väggar och golv. Sen är det dags att spackla och måla i källaren, i pentryt, i solariet, i bordtennisrummet och i alla småutrymmen. Du som har några timmar över ring till Olle och fråga vad du kan göra. (0459 / 85004) Alla kan bidra och för varje timme vi arbetar kommer vi närmare målet. (Ca. 300 tim. är gjorda) Om inte annat så gå in och prata en stund med den som är där och jobbar. Det kan bli lite ensamt att gå där själv.

Vi tänker sätta några stora förvaringsskåp, högskåp, i pentryt. Om du har något sådant, gärna med hyllor, så ring till Peter Gunnarsson, Olle Bergman eller till mig. Detta var ett litet sammandrag av vad som hänt i bygdegården hittills.

Gun Ihlström
Foto: Ferdinand

Fotbollsresa 26/9

Söndagen den 26:e september åkte 21 barn och 12 vuxna till Växjö och Värendsvallen för att titta på matchen mellan Öster och Gefle. På vägen upp stannade vi för att fika. Barnen fick godispåsar.

Trots att vi hejade på så gott vi kunde förlorade Öster med 2-4. Alla var emellertid nöjda med resan och tyckte att det blev en bra avslutning på säsongens barnträningar.

Tränarna

Ett 55 år gammalt skolkort från skolan i Yttre Källehult

Folkskollärare Arne Herrlin och småskollärare Kerstin Hörsta (Ingolf)
Med på bilden är klasserna 1 – 7, eleverna är födda åren 1935 – 1941. Eleverna är från Gäddeviksås, Yttre Källehult, Grönadal och Kornalycke.

Främre raden (klass 1 och 2)
Kjell Johansson, Börje Svensson, Gerd Karlsson, Lisbet Lundgren, Eva Gustavsson, Arne Lundgren och Kalevi Håkansson
Andra raden från vänster (de tre stora killarna) Gösta Svensson, Anders Gustavsson och Gösta Gustavsson. Vidare:
Irma Palmqvist, Gun Andersson, Ingrid Gustavsson, Kerstin Svensson, ”fröken” Kerstin Hörsta, Ann-Mari Stenfelt, Edit Magnusson och Siv Karlsson

Bakre raden,(längst till vänster framför verandastolpen): Ino Larsson, Meijer Gustavsson, Karl-Erik Svensson, Ingvar Håkansson, Ove Karlsson och Rolf Johnsson.

Kommentar: Flera saknas på bilden, några som jag vet borde varit med är följande:
åk.1 Kjell-Åke Magnusson, åk.2 Alf Albinsson, åk.3 Bo Liljefors, åk.5 Karl- Erik Karlsson och åk. 6 Inge Svensson
Kanske du som läser detta minns fler som borde varit med på bilden eller har du också gamla kort i dina gömmor?

Gun Ihlström

Turism i och runt Mien

Minns ni RIM (Resurser I Mienområdet) med enkäten mm. En handlingsplan gjordes då med ett antal områden som vi skulle studera närmare. Ett av dem var turism.

Det fanns en klar acceptans för en ökad turism i bygden men under former som gynnar bygden och så att bygdens innevånare får del av turistinkomsterna. Nu tänker Miengruppen starta ett turistprojekt. Ja det har faktiskt redan startat. I början av november hade vi ett näringslivsmöte då bygdens aktiva näringsidkare var inbjudna.

Förhoppningsvis glömde vi inte alltför många. Inbjudna var också Christer Rosén kommunens näringslivschef och Hans Thor planchef.

Christer och Hans längst bort till höger

Christer presenterade sitt nya näringslivsprogram som givetvis gäller hela kommunen. Han hade vidare en relativt positiv syn på kommunens näringsliv. En av frågorna som dök upp och gäller vår bygd var när vi får bredband. Christer lovade hjälpa till bla med att lotsa oss till rätt person i ärendet.

Hans Thor berättade om den nya översiktsplanen i kommunen och speciellt området runt Mien. Runt sjön finns speciella restriktioner. Framförallt gäller det sydöstra delen dvs Gäddeviksås och Midingsbråte. Det är statliga pålagor pga. områdets speciella natur och kultur. I grunden positivt, det borde hindra storskaliga och miljöförstörande verksamheter. Men samtidigt en hämsko för vad vi kan göra tex. hur vi får bygga.

Hans menade dock att det inte är något idiotbyggstopp. Med rätt placering och passande byggnadsstil så finns det fortfarande möjlighet att bygga inom området. Dock inte närmare sjön än 200 m. Ett konkret fall som togs upp av församlingen var huruvida det är lämpligt eller ej att placera en 90 meter hög mobilmast i anslutning till området i Grönadal.

Fortsättning då?

Vi fortsätter med ett allmänt möte den 12 januari 2005 kl 19:00 i Bygdegården. Om Du har idéer, förslag eller synpunkter på turism i vår bygd så boka in den kvällen. Du kanske vill starta ett turistföretag, jobba på ett eller bara allmänt diskutera turism i och runt Mien. För närvarande finns det åtminstone ett par idéer som bör kunna förverkligas.

Sven-Olof försöker övertyga tjejnerna Irene, Bodil, Annika och Claire

Vi kommer att söka ett EU-bidrag för att hålla ihop de olika turistaktiviteterna och hjälpa dem att komma igång.

Har du frågor så kontakta Annika Carlberg som kommer att hålla i mötet. 0459-850 11

Miengruppen

Miens nudistbad åter öppet

Rubriken är inte skriven för att Ni ska sätta kaffet i halsen eller gröten i vrångstrupen, utan det är faktiskt som så, att det återigen finns ett nudistbad i Mien. Om än inofficiellt, så i alla fall för oss som bor vid Miens södra del vet att ett det är ett känt faktum att på ön som ligger just före Miens utlopp i Mieån, kan man nu återigen dra av sig kläderna och strunta i årets mode vad gäller badmundering.

Där har nu de bägge bröderna Erik och Rune för egen hand byggt en förträfflig bro igen.

Jag kommer ihåg när jag var liten och började reflektera på skillnaderna mellan man och kvinna, hur spännande det var att gå över bron och smyga längs med stigen som ledde ut till vattenmätaren och badstället. Kunde man då skymta någon bar hud på ställen som normalt var täckta, så sprang man hem, hämtade kanoten, smög med den så långt det gick, bara för att sedan dra på sig sitt förvånade ansiktsuttryck när folk helt plötsligt fick väldigt bråttom att leta upp sina handdukar. Ön som förbands med bron var ett populärt ställe både för turistande danskar på cykel och folkvagnsbussande tyskar att slå upp sina tält på. Så det var nu inte bara lokalbefolkningen som gillade att slita av sig sina kläder där och bli ett med naturen. Med åren så blev bron i allt sämre skick och att som förr i tiden få se tyskar åka över den med sina husvagnar var nu inte att tänka på. Till slut var det så få brädor i bron som inte genommurkna att man inte vågade gå över den alls. Under många år var det så, men nu som sagt så är den återställd.

Ödets ironi är att jag själv har fått barn nu, två pojkar och som far känner man sig väl lite kliven ifall man ska dra valsen om de stora farliga älgarna som bor ute på ön eller om saker och ting ska få ha sin gång.

Jag bor i Karlshamn egentligen, men har under hela livet tillbringat både somrar och många helger under vårar och höstar i mina föräldrars sommarstuga i Midingsbråte

Magnus Olofsson

P.S

Skarvkolonin som man kan se ute på Måseskär blir för varje år allt större. Jag såg ett 15-tal sist jag var ute och fiskade, så ni jägare med fiskeintresse i Mien, förenen Eder. D.S.

Fotografen..

smyger sig ut mot ön..

över dammen..

förbi herrgården..

men vänder åter, inget att se. Är säsongen slut redan i november?

Björn

Munkar och vin

Stora, kalla rum bildade den „hemtrevliga“ omgivningen för munkarna förr i tiden. Men när fötterna och händerna längtade efter att få bli uppvärmda, kunde man uppsöka ett värmerum, som var placerat ovanför köket och tog nytta av kökstakets värme. Där "tinades" man upp, och man kunde återgå till sysslorna igen. "ora et labora" – den latinska ledtråden för munkarnas liv pekar på betydelsen av bön och arbete.

I klostret Eberbach i området Rheingau (Tyskland) finns en stor sal med åtskilliga vindruvspressar i mörkt trä att beskåda, som ger oss upplysning om munkarnas sysselsättning just här. Vinframställningen utgjorde en stor del av deras inkomster och den hade invandrade munkar från Burgund satt fart på.

Det kristna munkväsendet har gamla anor, och askes fanns redan i fornkristna församlingar i form av avhållsamhet från äktenskap, egendom, vin och kött. Men det egentliga munkväsendet bildades i slutet av 200- talet i Egypten.

I första hand grundlades det antagligen som en rörelse med kristna rötter. Dess högsta mål var eftersträvandet av ett fullkomligt liv.

Förutom enskilda eremiter fanns mot slutet av 300-talet åtskilliga eremitkolonier, och de första klostren uppstod omkring 350 efter Kristus födelse. De var byggda med små rum jämte varandra i ett hus, som omslötts med en mur. Här existerade också regler gällande klädnad, måltider, nattvila och bönetider etc.

Från Egypten spred sig senare eremit- och klosterlivet till Sinai- halvön, Palestina, Syrien och Mindre Asien. Basileios den Store (d.379) reformerade munkväsendet från ett barbariskt asketiskt levnadssätt, som hade undertryckt naturen i människan, till en mjukare linje med en återgång till naturen i stället. Han ställde också munkväsendet i kyrkans tjänst och under biskoparnas uppsikt och kontroll. När Egypten och Palestina blev islamiskt förlades huvudcentren till Konstantinopel och Athos, där det första klostret upprättades år 923.

Klostret Eberbach blomstrade som mest på 1100- talet när cisterciensermunkar övertog det.

Trots att det dagliga livet i klostret var väldigt hårt och arbetsamt saknades inte intresset för att få bli munk. Under 1100- och 1200- talen fanns här 150 munkar och tre gånger så många lekmannabröder. Munkarna levde ett helt egenständigt liv och ägnade sig också åt fältarbete och vinodling, men senare på 1200- talet anställdes lönearbetare och munkarnas uppgifter förlades till själva klostret och dess närmaste område.

När svenskarna var och härjade i Europa under det trettioåriga kriget (1618-1648) nådde de fram till klostret i Eberbach, som t.o.m. övergavs till rikskanslern Axel Oxenstierna som present från Gustav Adolf. Men svenskarna upplöste tyvärr biblioteket och rövade bort konstskatterna. Innan klostret kunde återhämta sig från den ekonomiska krisen, förlöpte många hundra år. De sista 25 munkarna lämnade klostret 1803 och fick gå i pension.

Från klosterkyrkan leder en trappa upp till munkarnas 72 meter långa sovsal (dormitorium), där alla sov tillsammans på britsar i sina vanliga kläder. Efter den sista bönen på kvällen gick munkarna direkt från kyrkan till dormitorium, men väcktes igen redan vid midnatten för att sömndruckna vanka ner till kyrkan igen och be. Sovsalen är väldigt vacker och är en av Europas finaste förgotiska profana rum.

I bottenvåningens östra flygel kommer man in i ett mycket stort, mörkt och unket rum som upplyses endast av stearinljus. De är placerade på vintunnorna i denna välbehållna vinkällaren (Cabinetkällaren). När lönearbetare anställdes för jobbet utomhus började man att bygga större rum som behövdes för arbetet inom klosterväggarna.

Idag är klostret öppet för besökare. Japanska turistgrupper skriker med sina digitalkameror i högsta hugg genom klostret. Kulturella aktiviteter (musik/föreläsningar) avlöser varandra, och i närheten av entrén finns ett särskilt vinprovningrum som egentligen kan ge vem som helst en försmak av paradiset.

Boel Cederqvist

Konstnatt i Gäddeviksås

Förhoppningsvis har ni hunnit få detta nummer innan den 3:e december då det blir en konstnatt i Gäddeviksås.

Det är några år sedan sist men nu är det alltså dags igen.

Christer ställer ut måleri och objekt i sin lada - förlåt Galleri Mu.

Kanske också Claire hittar på något. Vi får se.

I gjuteriet kommer Gun-Britt och Bengt Holmgren-Ivstedt från Borås att husera med måleri och skulptur.

Dessutom kommer den välkända grafikern Rune Claesson att visa några av sina verk.

Och så kommer givetvis Mr Bentone.

Förhoppningsvis med sin braksuccé.

Pepparkakor och glögg blir det också.

Utställningarna kommer att vara öppna även på lördagen.

Mr Bentone saxad ur Smålandsposten från tidigare kväll. Foto Bernd Blankenburg

Tider:

Fredag 3/12-04 kl 19-21 (Mr Bentone och gjutning ca kl 20.

Lördag 4/12 -04 kl 13-15.

Alla Hjärtligt välkomna!! / Björn

Eftersök i samverkan

Upprinnelsen till ”Eftersök i Samverkan” var att polisen fick svårare att hantera viltolyckor på våra vägar i samband med centraliseringen av kommunikationscentralerna då en hel del av lokalkännedomen försvann. En bidragande orsak var också ekonomin då det blev dyrt för staten att sköta eftersöken. Rikspolisstyrelsen tog då kontakt med Svenska Jägarförbundet, Vägverket, Riksjägarna, Svensk Bilprovning, Älgskadefonden och till en början även Naturvårdsverket. Dessa utarbetade en plan för hur det hela skulle lösas. Lars Sävberger, polis i Kalmar län, hade testat en modell i sin jaktvårdskrets som fungerade bra.

Kontakt togs med styrelserna i de lokala jaktvårdskretsarna i kommunerna i hela Sverige då tanken var att detta skulle bli rikstäckande. Styrelsen fick i uppgift att utse en samordnare och en biträdande samordnare. Samordnarens uppgift blev att i sin tur få fram kontaktmän, väl spridda i kommunen.

Kontaktmannen ska vid en viltolycka se till att skadat eller dött vilt blir omhändertaget och att markägare eller jakträttshavare blir underrättade. Han ska alltså ha den lokalkännedom som polisen inte längre har. Är viltet skadat och har gått från platsen ska det finnas eftersöksekipage som kontaktmannen kan kontakta. Dessa eftersöksekipage blev det biträdande samordnares uppgift att ta fram.

Janne

I vår kommun blev det två personer som tog på sig att vara hundansvarig nämligen vi, Janne och Vanja Cedlund. Vi var på olika möten med polis, Sv. Jägarförbundet och Lars Sävberger för att få information om upplägget och hur verksamheten skulle bedrivas. Vid det tillfället gavs det även löfte om viss ersättning.

Planeringen för att kunna ha fungerande eftersöksekipage startade för vår del våren 1999 då Kronobergs LKC (länskommunikationscentralen) ville att det skulle vara klart till oktober 1999 .

Med hjälp av kretsstyrelsen fick vi ett tjugofemtal namn på jägare, med duktiga spårhundar, från olika delar av kommunen. I och med att vi hade ansvaret för att hund och förare var särskilt tränade för eftersök, satte vi som krav att samtliga hundar skulle klara ett konstlat spår (blodat och med viltklöv släpad) ca 600 m långt och med fyra vinklar. Spåret skulle hunden gå 6-8 timmar efter spårläggningen. Ca hälften, efter möten med samtliga 25, var inte längre intresserade.

Hos den andra hälften fanns intresset, men hundarna var inte tränade, lite tränade, hade hittat ett rådjur en gång, var riktigt duktiga, alla typer fanns. Intresset och viljan att lära fanns dock, så det blev till att träna, med hjälp av oss och för dem själva hemma. Vi tog hjälp av en viltspårdomare (Peter Lindberg) för en inofficiell bedömning av hund och förare när de kände sig mogna. Det blev många träningsspår innan sommaren var över, men framemot hösten hade vi ca 12-15 hundar som vi ansåg duktiga nog och som med mer träning och dessutom rutin från skarpa eftersök kunde bli riktigt duktiga. Våren 2000 startade vi en studiecirkel för att ytterligare förbättra oss och hundarna. Vi gjorde viltolycksplatser utmed vägar, störning från annat vilt på spåret, fingerade skottplatser och annat, allt för att föraren skulle lära sig att läsa sin hund och lita på den. Vi avslutade med att samtliga hundar som var med skulle gå ett officiellt viltspårprov för godkänd domare. Samtliga klarade provet!

Flera av dem fortsatte med spårproven, någon fick också titeln champion. Efterhand har en del ekipage fått sluta, hundar blir ju fort gamla och annat kan inträffa, så vi är ständigt på jakt efter nya idealister.

Idag har vi som krav att hunden ska ha klarat ett första pris på ett öppenklassspår, vilket innebär ett spår som är 12-24 timmar gammalt. Detta är ca 600 m långt med fem raksträckor och fyra vinklar. På spåret finns också tre bloduppehåll ca 15 m

långa, två i vinklar och ett på en raksträcka. Det har blivit många härliga träningstillfällen med hundar och förare genom åren. Idag är samtliga hundar (utom ett par), som är med i eftersök i samverkan, meriterade.

Vi själva har en

Bayersk viltspårhund som nu är åtta år. De flesta eftersök som vi gör är på trafikskadat vilt men det blir även en del på skadskjutet vilt. Som flest har vi gjort ett 35-40 tal på ett år. Många är så kallade dödsök där viltet ligger dött i nära anslutning till olycksplatsen. Kontaktmän och eftersöksjägaren har dygnet-runt-jour 365 dagar om året. Kan man av någon anledning inte ta hand om eftersöket får vi kontakta någon av de övriga i gruppen.

För att ta ett exempel på hur det kan gå till kan vi berätta om hur det gick till när ”Stina”, rådjurskidet, kom till Långasjömåla.

Det var kvällen före midsommarafton som telefonen ringde klockan 23.30. Murkla,

När man åker förbi där Janne och Vanja bor kan man få se en lustig syn. Tre leksugna hundar springer omkring och mitt ibland dem hoppar Stina på långa skrangliga ben. Den lilla rådjursflickan har funnit sig väl tillrätta – leker med hundarna helt utan rädsla som det synes och de har accepterat hennes närvaro. Känns nästan ofattbart att se henne umgås så naturligt både ute i trädgården och inne i köket tillsammans med hela den Cedlundska familjen

Eivor

som hunden heter, reagerade direkt för ringer det så dags är det till henne. En kontaktman i Ryd hade blivit uppringd av polisen om en rådjursolycka i Ålshult. Rådjuret hade gått från platsen och platsen var utmärkt

med en viltmarkeringsremsa. Att platsen är markerad, så att vi lätt kan hitta, händer tyvärr bara i omkring hälften av fallen vilket gör att vi ödslar massor av tid och energi (humör också, för den delen) till att gå utmed trafikerade vägar för att hitta olycksplatsen. Det blev till att kliva ur sängen och plocka med vapen och eftersäcksryggsäcken som bland annat innehåller lampor, kompass, vatten, snitselband m.m. Väl på plats vid markeringsremsan, som för en gångs skull hängde exakt rätt, hittade vi hår på

vägbanan. Enligt bilföraren, som vi alltid försöker kontakta för att få så noggranna uppgifter som möjligt, hade rådjuret varit omkull på vägbanan och kanat utmed vägen.

vgv

Vi satte spårlinan på Murkla och skott till bössan redo i handen för snabb laddning. Kommando ”sök spår”, och det bar iväg i en nygallrad granplantering. Djuret hade snurrat runt mycket på ett område intill vägen och medan vi spårade kom vi på ett endast någon dag gammalt rådjurskid som låg och tryckte. Vi markerade platsen på kontaktmannens nyinköpta GPS och fortsatte spårarbetet. Murkla fick problem när rådjuret korsade sitt eget spår för sjuttiofölfte gången så vi började om från vägen igen. Vanja gick ensam med Murkla denna gång och nu kom de fram till en liten råget som låg död. Geten hade fullt med mjölk i juvret och låg alldeles i närheten av kudet varför vi letade upp det igen och tog det med oss hem. Tyvärr finns möjligheten att det fanns ett kid till eftersom båda juverhalvorna var mjölkfyllda. Kontaktmannen var där dagen efter och lockade och letade men hittade inget. Även en närboende ställde upp och höll koll på området men utan resultat.

Stina

Vi kom hem kl.03 och när vi tittade efter såg vi att ”Stina” var ett getkid varför vi bestämde oss för att försöka föda upp henne. Hade hon varit ett bockkid är det frågan om vi inte hade fått avliva honom eftersom råbockar som inte har respekt för människor kan bli ordentligt farliga med sina vassa horn.

Eftersöksarbetet gör vi av intresse och i allmänhetens tjänst och vi får i nuläget ingen ersättning. Då det kostar oss en hel del, bensin, telefonsamtal, batterier, skott m.m., försöker vi bearbeta de ansvariga att skaka fram medel att ersätta våra faktiska kostnader. Tiden bjuder vi för vår del gärna på. I dag är huvudmännen i den så kallade SES-gruppen, Jägarförbundet och Riksjägarna och de statliga verken, stolta över att ha en väl fungerande verksamhet, Tyvärr tycks de ha svårt att uttrycka den stoltheten i ekonomiska termer. Jag har till och med fått höra att ”Ni jägare tog på er den här uppgiften och den sköts och fungerar väl, så vem tycker att man behöver införa ersättning nu.”

När det gäller s.k. Statens vilt, och i våra trakter är det älg, får kontaktmannen 50 kr per påbörjad timme

Finns ett intresse av att läsa mer om vad som händer i kommunen när det gäller jakt och eftersök kan ni gå in på Tingsryd jaktvårdskrets hemsida

www.jagareforbundet.se/kronoberg/tingsryd/.

Ta det nu lugnt i trafiken, speciellt i gryning och skymning, vidga ditt seende till att omfatta även vägkanterna och om viltolyckan skulle vara framme: Markera noggrant var olyckan inträffat och ge polisen så utförliga uppgifter som möjligt.

Janne Cedlund, Långasjömåla
Telefon 0477-151 52

Handelsboden

Efter nästan 13 år som handlare i Kompersmåla tyckte Lars-Göran det var dags att lämna över till någon annan. Som de flesta av Er redan vet så var det jag Anette och min sambo Svenne som fick förtroendet att från den 1/10-04 driva affären vidare.

Vi hoppas att kunna tillgodose våra kunders behov på bästa tänkbara sätt och på vägen dit få allas Er hjälp.

Affären kommer även i fortsättningen att heta Kompersmåla Handelsbod och öppettiderna blir tillsvärdare desamma. Någon större festlighet i samband med övertagandet har vi inte kunnat ha eftersom det fortfarande är riktigt stökigt med golvbyte och annat. Vad tiden lider ska vi ordna lite fest för Er alla.

Med detta vill vi, Anette och Svenne hälsa alla gamla och även nya kunder hjärtligt välkomna till Kompersmåla Handelsbod.

Då jag nu överlämnat Kompersmåla Handelsbod till nya ägare vill jag önska dem lycka till och samtidigt tacka mina kunder för de gångna åren.

Lasse

Vi är tacksamma att någon fortsätter att hålla en affär i gång för oss i glesbygden och hoppas att vi ska vara så köptrogna att man orkar fortsätta.

Kunderna

Till minne av flygkraschen i Farabol för 60 år sedan

Den 7 okt 1944 anföll 140 flygande fästningar staden Pölitz där man producerade mängder av petrokemiska produkter till den tyska krigsindustrin. På återflygningen störtade en USA AF B 17G plan i ett skogsområde väster om Hilding Pettersons hus i Farabol. Av den 9 man starka besättningen överlevde endast signalisten Sgt JENSEN och skytten i stjärtornet Sgt BEST.

Söndagen den 3 okt 2004 hölls en minnesstund i Farabol skola med föreläsning av Thomas Johansson från Karlskrona.

En del av de över hundra besökarna kom säkert ihåg denna händelse från sin ungdom vilket säkert även många från Mien trakten gör.

En minnessten finns uppsatt på platsen där blommor nedlades.

Den 16 dec 1943 skedde en liknande händelse i Åsnens närhet dock med lyckligare utgång. En engelsk Lancaster på återflygning från Berlin tvingades nödlanda. Vid flygningen till Berlin skadades planet av luftvärn och fick problem med bränsleförsörjningen. Man beslöt att fälla bomblasten och därefter följa återflygningsrutten mot Sverige. I närheten av Åsnen hoppade besättningen och planet gjorde sin sista dykning ned mot Åsnens is och totalhavererade.

Besättningen 5 kanadensare och 2 engelsmän hittades under natten och morgonen. Den siste hade tillbringat natten i ett träd av rädsla för vargar.

Händer runt Mien

December:

- Fred 3/12 19:00-21:00 Konstnatt i Gäddeviksås. Utställning och eldslukning. Eldslukning och demonstration av konstgjutning ca kl 20:00
- Lörd. 4/12 13:00-15:00 Utställningen fortsätter på lördagen. Se artikel på annan plats i bladet. Björn Jäderås 0459-851 43
- Sönd. 5/12 12:00 Årsmöte Midingsbygdens IF Bygdegården Gäddeviksås
- Sönd. 5/12 13:00 Kony Södring visar bilder Luciatåg, kaffeservering Lotterier, skinkgissning Midingsbygdens IF hälsar alla välkomna till Bygdegården Gäddeviksås
- Tisd 7/15 18:30 Glöggkväll för vaktmästarna i Gäddeviksås bygdegård

Januari

- Onsd. 12/1 19:00 Allmänt möte om turism i bygdegården. Se artikel på annan plats i bladet. Kontaktperson Annika Carlberg 0459-85011

Februari:

- Tisd. 1/2 Manusstopp Mieninfo nr 1/05. Aktiviteter i mars, april och maj år 2005.
Glöm ej att skicka in material. Vad som hänt och kommer att hända. Skriver du på dator: skicka då gärna på diskett eller e-post.

I nästa nummer kommer som vanligt "Vita yrkeskatalogen". Där kan du som vill marknadsföra dig i bygden annonsera. Givetvis gratis. Hör av dig innan 1/2 2005. / Red.

Det har ju faktiskt varit sommar också.
Och givetvis grillkväll vid sjön.
Ferdinand fotade.

